

โครงการพุทธสถาน ลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พุทธสถาน
ลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๔/๒๕๖๑ ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

SISBN

พิธีเททองหล่อพระพุทธรัตนบุรีศรีแก่นนคร

(หลวงปู่แก่นเพชร)

วันจันทร์ที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑
ณ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น

มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

โครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๔/๒๕๖๑ ตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๑

โครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ได้จัดทำวารสารฉบับนี้เป็น ฉบับที่ ๔ เพื่อเสนอข้อมูล ข่าวสารทางพระพุทธศาสนา รวมไปถึงความก้าวหน้าของโครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิที่จะเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ แหล่งปฏิบัติธรรม แหล่งท่องเที่ยว ทางด้านพระพุทธศาสนา

วันเวลาหมุนเวียนไปเร็วมาก ทุกวันนี้ทำอะไรก็ต้องแข่งกับเวลาทางโครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ก็เช่นกันขณะนี้กำลังเร่งดำเนินการในส่วนของการประชาสัมพันธ์ให้พุทธศาสนิกชนชาวไทย และชาวต่างชาติได้รู้จักโครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ แห่งนี้ให้มากขึ้น นอกจากนี้ในส่วนของการก่อสร้างตัวอาคาร กำลังเร่งดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้

เวลา มีความสำคัญมาก ดังที่ท่าน ว.วชิรเมธี ได้กล่าวไว้ว่า เวลานั้นมีความสำคัญมาก ซึ่งเวลาที่สำคัญที่สุดคือ เวลาขณะปัจจุบัน นั่นคือ เวลาที่เรากำลังนั่งหายใจอยู่ในขณะนี้เพราะชั่วโมงที่แล้วมันก็จบไปแล้ว ชั่วโมงหน้ายังไม่ถึง ชั่วโมงนี้ชีวิตเป็นของเราทั้งหมด ดังนั้น ชั่วโมงนี้จึงสำคัญที่สุด เพราะเวลาชั่วโมงนี้ นาทีนี้ วินาทีนี้ เราสามารถบริหารจัดการชีวิตของเราได้ พระพุทธศาสนาจึงให้ความสำคัญกับ “ปัจจุบันขณะ” มากคือ ถ้าเราทำปัจจุบันดี อดีตก็จะดี อนาคตก็จะดี หลักการปฏิบัติธรรมของพระพุทธศาสนา คือ “ให้ตื่นรู้ อยู่กับปัจจุบัน” แค่นี้เอง พระพุทธเจ้าทรงตรัสว่า ถ้าตื่นรู้อยู่กับปัจจุบัน ผิพพรรณจะผ่องใส ทำไมผ่องใส เพราะอดีตทำร้ายเราไม่ได้ อนาคตทำร้ายเราไม่ได้ แต่คนส่วนมากบางทีนั่งอยู่ที่นี้ แต่ใจไปอยู่ในอดีตบ้าง อยู่ในอนาคตบ้างใครอยู่ในปัจจุบันขณะ ณ เวลานั้นได้ จะประเสริฐที่สุด

ในวาระสิ้นปีเก่า เข้าสู่ปีใหม่ โครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย ได้โปรดอำนวยการช่วยเหลือให้ พุทธศาสนิกชนผู้ใญ่บุญทุกท่านที่ได้ร่วมทำบุญสร้างพุทธสถานฯ จงประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน อภิลักขิตให้แคล้วคลาด ปราศจากทุกข์โศก ภัยอันตรายทั้งหลายทั้งปวง ทุกท่านเทอญ

คณะผู้จัดทำ

บรรณาธิการที่ปรึกษาและอำนวยการ

หลวงพ่เจ้าคุณพระราชนิเทศ (อลงกต ติกขปัญโญ)

ประธานกรรมการมูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พระครูภัทรปัญญาวิธาน (เอก ภาทปญโญ)

บรรณาธิการ

พันเอกประชุม สุขสำราญ

กองบรรณาธิการ

พันเอกศรีณัฐภูมิ ผู้ตั้ง

คุณประดุจบุญ ทองสว่าง

และคณะทีมงานวารสารพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ที่ตั้ง ๑๖๙ หมู่ ๙ ต.ห้วยโป่ง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี ๑๕๑๓๐

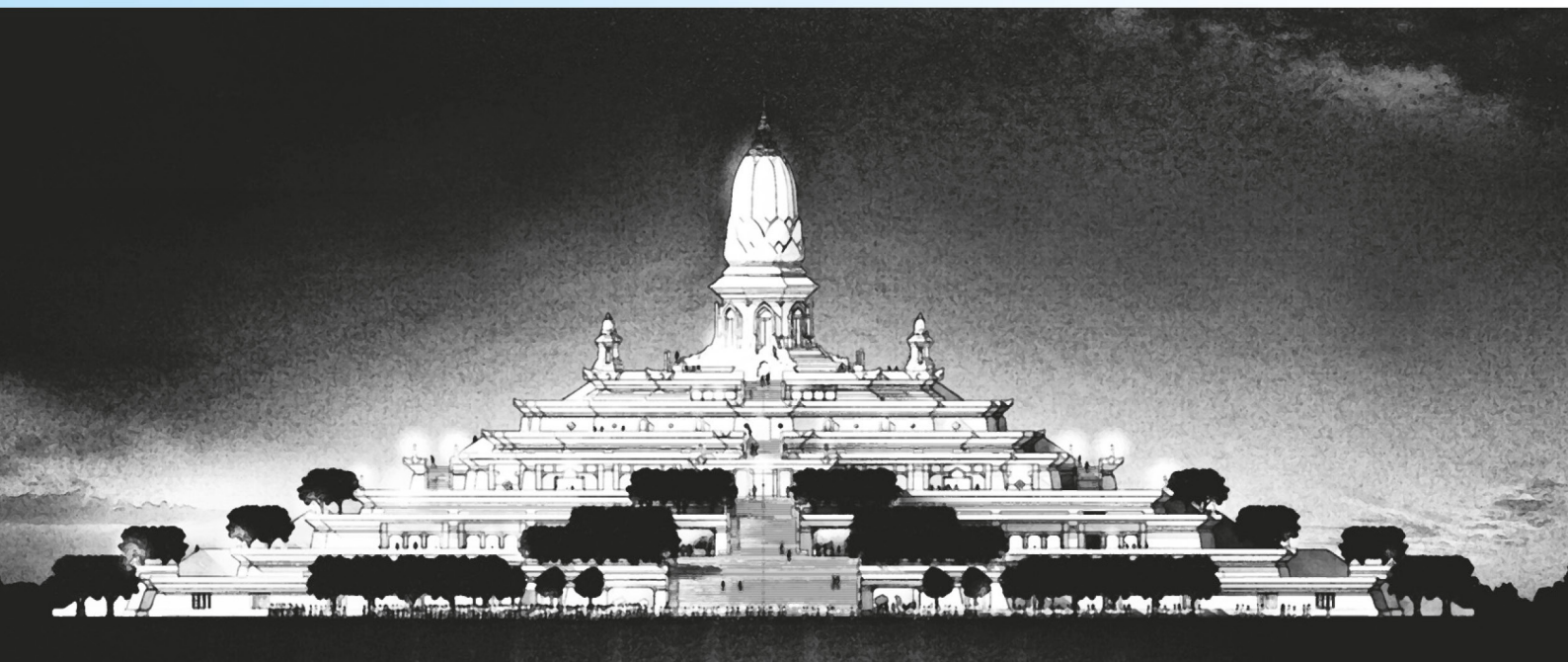
โทรศัพท์ : ๐๓๖-๗๗๑๓๐๐

โทรสาร : ๐๓๖-๗๗๑๓๔๙

อีเมลล์ : sps.lopbumi@gmail.com

เว็บไซต์ : www.srisuvanabhumibuddhist.com

สารบัญ

Contents

๓	● สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (มี)
๔	● ประวัติ พระราชวิสุทธิประชนาถ(อลงกต ดิกขปญโญ)
๖	● พระมหากษัตริย์ไทย
๑๒	● พุทธสังเวชนียสถาน “สารนาถ”
๑๓	● พิธีเททองหล่อพระพุทธรูปวิศรีสุวรรณภูมิ
๑๓	◆ ปางรำพึง
๑๔	◆ ปางห้ามญาติคานาครก
๑๕	◆ ปางประทานพรขัดสมาธิ
๑๖	◆ ปางสีหไสยาสน์
๑๖	◆ ปางพระพุทธรูปไสยขยคุรุไวฑูรยประภาตถาคต
๑๗	● กิจกรรมทำบุญตักบาตร พ.ศ. ๒๕๖๑
๑๙	● รายชื่อผู้มีจิตศรัทธา ร่วมสมทบทุนสร้างพุทธสถานฯ
๒๐	● เจ้าชายสิทธัตถะ ทรงออกผนวช
๒๒	● พาเที่ยววัดเกริ่นกฐิน
๒๔	● ธรรมะจากท่านเจ้าคุณฯ
๒๘	● ธรรมนำสุข “โลกนำธรรมหนุน”

สมเด็จพระสังฆราช

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ
สมเด็จพระสังฆราช (มี)

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช มีพระนามเดิมว่า **มี** ประสูติ เมื่อวันพุธขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๘ ตรงกับวันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๒๙๓ ในรัชสมัย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ แห่งอาณาจักรอยุธยา ไม่ปรากฏหลักฐานภูมิลำเนาเดิม ต่อมาผนวชที่วัดราชบูรณะ (วัดเลียบ) ในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ได้รับโปรดเกล้าฯ สถาปนาเป็นพระราชาคณะที่**พระวินัยรักขันติ** ซึ่งเทียบเท่าพระอุบาลีแต่เดิม ที่ต้องเปลี่ยนเพราะเห็นว่าสมณศักดิ์นี้ไปพ้องกับพระอุบาลี ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๓๓๗ ก็ทรงได้รับพระกรุณาธิคุณเลื่อนสมณศักดิ์ให้สูงขึ้นในระดับพระราชาคณะเจ้าคณะรองที่**พระพิมลธรรม** ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เลื่อนสมณศักดิ์เป็นสมเด็จพระราชาคณะที่ **สมเด็จพระพนรัตน์** ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๓๕๙ สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (ศุข) ได้สิ้นพระชนม์ลง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ ๓ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ในราชทินนามที่ สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ

ในปี พ.ศ. ๒๓๖๐ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามงกุฎ (พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว)

ผนวชเป็นสามเณร ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม สามเณรเจ้าฟ้ามงกุฎ เสด็จไปทรงจำพรรษาอยู่ที่วัดมหาธาตุเป็นเวลา ๑ พรรษา ตลอดเวลาที่ได้ประทับจำพรรษา สมเด็จพระสังฆราช (มี) ทรงทำหน้าที่พระอาจารย์ ถวายความรู้เกี่ยวกับพระธรรมวินัย พระไตรปิฎกตลอดจนทศพิธราชธรรม

ในด้านการศึกษาพระปริยัติธรรม เป็นพระธุระในการพัฒนาการศึกษา ดูแลแก้ไขวิธีการสอน การสอบไล่พระปริยัติธรรมทุกครั้งอย่างใกล้ชิด ได้ทอดพระเนตรเห็นข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา โดยมีได้ถือพระองค์ว่าทรงเป็นสังฆราชา จนในที่สุดได้ทรงปรึกษากับพระราชาคณะที่เป็นเปรียญเอกอีกนับสิบรูป จนเห็นชอบทั่วหน้าในการปรับปรุงแก้ไขวิธีการสอน การสอบไล่ปริยัติธรรมใหม่ ได้ทรงกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอน และการสอบเทียบความรู้ใหม่ ให้มี ๙ ประโยค แทนหลักสูตรเก่าที่ใช้มาตั้งแต่สมัยอยุธยา ซึ่งมีการแบ่งหลักสูตรการศึกษาพระปริยัติธรรมเพียง ๓ ชั้น คือ บาเรียนตรี บาเรียนโท บาเรียนเอก

สมเด็จพระสังฆราช (มี) สิ้นพระชนม์เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๓๖๒ ในสมัยรัชกาลที่ ๒ สิริพระชันษาได้ ๖๙ ปี ๕๘ วัน

แหล่งที่มา วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี จาก
<https://th.wikipedia.org>

ประวัติ

พระราชวิสุทธิประชาณถ

(อลงกต ติกขปณฺโญ)

อุปสมบท

อุปสมบท ณ วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพฯ ได้ฉายา “อลงกต ติกขปณฺโญ” (พระครูบุญบาลประติษฐ์ เป็นพระอุปัชฌาย์) ออกธุดงค์ไปตามป่าเขาและถ้ำต่างๆ หลายจังหวัด และเดินทางมาฝึกสมาธิ ที่ถ้ำเขาเขียวในเขตวัดพระบาทน้ำพุ รูปเดียวเป็นระยะเวลาประมาณ ๖-๗ ปี กระทั่งพระผู้ใหญ่ขอให้ลงมาดูแลวัด และได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุ เมื่อ พ.ศ.๒๕๓๖

สมณศักดิ์

พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นเอกที่ พระครูอาทรประชาณถ

พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญที่ พระอุดมประชาทร

พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นพระราชาคณะชั้นราชที่ พระราชวิสุทธิประชาณถ พิลาสวรกิจประชาทร มหาคณิสสร บวรสังฆาราม คามวาสี

ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์

จากการเสียสละอย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยของท่าน จึงได้ส่งผลให้ท่านได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่ง ดังต่อไปนี้

๑. ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาลังคม สงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๒. ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาพยาบาล ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๓. ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาปรัชญา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เกิด วันพุธ ที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๖
(ขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๑ ปีมะเล็ง)

อายุ ๖๕ ปี

พรรษา ๓๙ พรรษา

บิดา นายเสริม พลมุข
อาชีพรับราชการ (กรมทางหลวง)

มารดา นางวิลาวลัย พลมุข
(เสียชีวิต ตั้งแต่ท่านยังเยาว์)

พี่น้อง ร่วมบิดามารดา ๕ คน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๑๖ ชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพฯ

พ.ศ. ๒๕๑๙ ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาเครื่องกล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๒๒ ปริญญาโท วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเครื่องกล มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย ศึกษาพระธรรมวินัย และศึกษาปฏิบัติพระกรรมฐาน

๔. ปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาลังคม
วิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๕. ครุศาสตร์คุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาการ
บริหารศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

❧ ด้านสังคมสงเคราะห์ (การศึกษา) ❧

- พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อตั้งและอุปถัมภ์โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๓ สำหรับเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์
- พ.ศ. ๒๕๔๔ ก่อตั้งและอุปถัมภ์โรงเรียนอนุบาลธรรมรักษ์ สำหรับเด็กที่ได้รับผลกระทบปัญหาจากโรคเอดส์
- พ.ศ. ๒๕๔๖ ก่อตั้งและอุปถัมภ์โรงเรียนธรรมรักษ์บริบาล เพื่อผลิตบุคลากรทางด้านการพยาบาลในการดูแลเด็กและผู้ป่วยโรคเอดส์
- พ.ศ. ๒๕๔๗ ก่อตั้งและอุปถัมภ์โรงเรียนแพทย์แผนไทยธรรมรักษ์ เพื่อผลิตบุคลากรด้านแพทย์ แผนไทยในการดูแลเด็ก, ผู้ป่วยโรคเอดส์รวมถึงพระสงฆ์

❧ ด้านสาธารณประโยชน์ ❧

- พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อตั้งโครงการธรรมรักษ์นิเวศน์ บ้านพักผู้ป่วยโรคเอดส์ระยะสุดท้ายโดยวิถีทางพุทธแห่งประเทศไทย
- พ.ศ. ๒๕๓๗ ก่อตั้งมูลนิธิธรรมรักษ์ วัดพระบาทน้ำพุ
- พ.ศ. ๒๕๓๘ จัดตั้งศูนย์เรียนรู้เรื่องโรคเอดส์ ณ วัดพระบาทน้ำพุ
- พ.ศ. ๒๕๔๐ ก่อตั้งโครงการธรรมรักษ์นิเวศน์ ๒ ต. ดงดินแดง อ.หนองม่วง จ.ลพบุรี
- พ.ศ. ๒๕๔๗ ก่อตั้งโครงการเมตตาธรรมคำจุนโลก อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

ก่อตั้งและอุปถัมภ์ บ้านเด็กธรรมรักษ์ ที่โครงการธรรมรักษ์นิเวศน์ ๒ อำเภอหนองม่วง จังหวัดลพบุรี

ก่อตั้งและอุปถัมภ์ บ้านพักคนชรา ที่โครงการธรรมรักษ์นิเวศน์ ๒ อำเภอหนองม่วง จังหวัดลพบุรี

พ.ศ. ๒๕๕๐ ก่อตั้งวัดธรรมรักษ์ ที่โครงการธรรมรักษ์นิเวศน์ ๒ อำเภอหนองม่วง จังหวัดลพบุรี และเผยแพร่ศาสนา ทางสถานีโทรทัศน์ และสถานีวิทยุ เช่น รายการธรรมรักษ์ รายการหัวใจสีขาวให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์แก่ชุมชน และสังคม

พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อตั้งศูนย์สงเคราะห์ประชาชน อำเภอหนองม่วง จังหวัดลพบุรี

พ.ศ. ๒๕๕๖ ก่อตั้งโครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี เพื่อเป็นแหล่งศึกษา แหล่งท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาอย่างครบวงจร และเป็นแหล่งส่งเสริมวัฒนธรรมชุมชน

พ.ศ. ๒๕๖๑ งานส่งเสริมและสนับสนุนกีฬา ทางสถานีโทรทัศน์ เช่น รายการใจฟ้า รายการเชียร์ไทย

❧ ผลงานดีเด่น ❧

๑. รางวัลมหิดลวรานุสรณ์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระราชทาน
๒. รางวัลน้ำใจงาม (ประจำปี ๒๕๔๗) สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระราชทาน
๓. รางวัลเสมาธรรมจักร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงพระราชทาน
๔. รางวัลแสงเทียนส่องใจ พระองค์เจ้าโสมสวลีฯ พระราชทาน
๕. รางวัลคนดีศรีสังคม จากสโมสรโรตารี
๖. รางวัลพลเมืองดีเด่น จากสโมสรไลออนส์
๗. รางวัลบริการสังคมเพื่อคุณธรรม จากสำนักข่าวกรุงเทพมหานคร
๘. รางวัลบัวทิพย์ ประจำปี ๒๕๕๒
๙. รางวัลคนดีศรีลพบุรี สาขานักบวช ประจำปี ๒๕๕๒

แหล่งที่มา : สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จาก <http://library.tru.ac.th>
: วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี จาก <https://th.wikipedia.org>

พระมหากษัตริย์ไทย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

บรมนาถบพิตร

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงพระนามเดิมว่า “พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้า ภูมิพลอดุลยเดช” ทรงเป็นพระราชโอรสในสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิตลอดุลยเดช กรมหลวงสงขลานครินทร์ (ต่อมาได้รับการเฉลิมพระนามาภิไธยเป็น สมเด็จพระมหิตลาธิเบศรอดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก) และหม่อมสรวง (ต่อมาได้รับการเฉลิมพระนามาภิไธย เป็นสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเสด็จพระราชสมภพ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๐ ณ โรงพยาบาลเมานท์ออบอร์น (MOUNT AUBURN) รัฐแมสซาชูเซตส์ (MASSACHUSETTS) ประเทศสหรัฐอเมริกา

เมื่อพระชนมายุได้ ๕ พรรษา ทรงเข้ารับการศึกษที่ โรงเรียนมาแตร์เดอี กรุงเทพมหานคร ต่อจากนั้นทรงเสด็จไปศึกษาต่อ ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในชั้นประถมศึกษา ที่ โรงเรียนเมียร์มองต์ (MERRIMENT) เมืองโลซานน์ (LASAGNA)

ในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ ได้ทรงเข้าศึกษาต่อที่ CEDE NOUBELLE DE LA SUES ROMANCE CHILLY ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนที่รับนักเรียนนานาชาติ ในระดับอุดมศึกษาทรงเข้าศึกษาในแผนกวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเมืองโลซานน์ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๘๑ ได้เสด็จนิวัติกลับประเทศไทยพร้อมด้วยพระบรมเชษฐาธิราช พระบรมราชชนนี และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ

ครองราชย์

ขณะที่พระองค์ พระชนมพรรษา ๑๘ พรรษา รัฐบาลได้กราบบังคมทูลอัญเชิญขึ้นครองราชย์เป็นพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๙ แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายนนั้น ทรงเฉลิมพระปรมาภิไธยว่า สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และรัฐบาลได้แต่งตั้งผู้สำเร็จราชการ บริหารราชการแผ่นดินแทนพระองค์ เนื่องจากยังทรงพระเยาว์ และต้องทรงศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๔๘๙ ได้เสด็จพระราชดำเนินกลับไปทรงศึกษาต่อ ณ กรุงโลซานน์ แม้พระองค์จะทรงโปรดวิชาวิศวกรรมศาสตร์ แต่เพื่อประโยชน์ในการปกครองประเทศได้ทรงเปลี่ยนมาศึกษาวิชาการปกครองแทน เช่น วิชากฎหมาย อักษรศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภูมิศาสตร์ นอกจากนี้ ทรงศึกษา และฝึกฝนการดนตรีด้วยพระองค์เองด้วย ใน พ.ศ. ๒๔๙๑ ระหว่างทรงศึกษาอยู่ ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์นั้น สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล

อดุลยเดช ได้ทรงขับรถยนต์ไปทรงร่วมงานที่สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงปารีส ได้ทรงพบและมีพระราชหฤทัยสนทนากับในหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิติยากร ธิดาของหม่อมเจ้ากันขัตตมงคล กิติยากร เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงปารีส

พระราชพิธีราชาภิเษกสมรส

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงหมั้นหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๔๙๒ โดยได้พระราชทานพระอัมรตวงศ์ที่สมเด็จพระบรมราชชนกหมั้นสมเด็จพระราชชนนีต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๙๓ ทรงประกอบพิธีราชาภิเษกสมรส กับ หม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิติยากร ที่วังสระปทุม โดยสมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า พระราชทานหลังน้ำพระมหาสังข์ทรงจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายเช่นเดียวกับประชาชน และได้ทรงสถาปนาหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ ขึ้นเป็น สมเด็จพระราชินีสิริกิติ์

พระบรมราชภิเษก

วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ตามโบราณขัตติยราชประเพณี ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณ ในพระบรมมหาราชวัง เสด็จพระปรมาภิไธยตามจารึกใน พระสุพรรณบัฏว่า “พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดช มหิตลาธิเบศร รามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามิน ทราธิราช บรมนาถบพิตร” และได้พระราชทาน พระปฐมบรมราชโองการเป็นสัจจวาจาว่า “เราจะครองแผ่นดิน โดยธรรมเพื่อประโยชน์สุขของมหาชนชาวสยาม” ในการ นี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาเฉลิมพระเกียรติยศ สมเด็จพระราชินีสิริกิติ์ พระอัครมเหสีเป็น สมเด็จพระนางเจ้า สิริกิติ์ พระบรมราชินี วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๔๙๓ พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพร้อมด้วย สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินี ไปยังสวิตเซอร์แลนด์อีกครั้งเพื่อทรงรักษา พระสุขภาพ และเสด็จพระราชดำเนินนิวัติพระนคร เมื่อ ๒ ธันวาคม ๒๔๙๔ ประทับ ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน และพระที่นั่งอัมพรสถาน

ทั้งสองพระองค์มีพระราชธิดา และพระราชโอรส ๔ พระองค์ ดังนี้

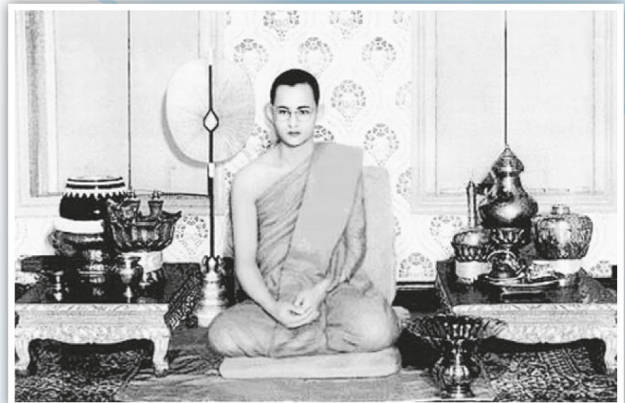
๑. ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดีประสูติ เมื่อ ๕ เมษายน ๒๔๙๔ ณ โรงพยาบาล มอชวนี้ โลซานน์

๒. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูรประสูติเมื่อ ๒๘ กรกฎาคม ๒๔๙๕ ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน

๓. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประสูติเมื่อ ๒ เมษายน ๒๔๙๘ ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน

๔. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ประสูติเมื่อ ๔ กรกฎาคม ๒๕๐๐ ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน

ทรงผนวช

เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๔๙๙ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงผนวช ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ทรงจำพรรษา ณ พระตำหนักปั้นหย่า วัดบวรนิเวศวิหาร ปฏิบัติพระศาสนา เป็นเวลา ๑๕ วัน ระหว่างนี้ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินี ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจแทนพระองค์ ต่อมาจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาเป็น สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลนี้ ได้ทรงพระกรุณาสถาปนาพระอิสริยยศสมเด็จพระบรมชนกนาถขึ้นเป็น สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ทรงสถาปนา สมเด็จพระราชชนนี เป็น สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงสถาปนาสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา เป็น สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

นครินทร์ และทรงประกอบพระราชพิธีเฉลิมพระปรมาภิไธย สมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อานันทมหิดลใหม่ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๙ เพื่อให้สม พระเกียรติตามโบราณขัตติยราชประเพณี ทั้งนี้ด้วยพระ จริยวัตรอันเปี่ยมด้วยพระกตัญญูกตเวทีตารธรรมอันเป็นที่ แซ่ช่องสรรเสริญพระปรมาภิไธยใหม่ที่ทรงสถาปนาคือ

“พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล อดุลยเดชวิมลรามาริบัติ จุฬาลงกรณราชปริยวรรนิตดา มหิตลานเรศวรางกูร ไศศุขยสันตติวงศวิสุทท์ วรุตมขัตติย คักตอรรคอุดม จักริบรมราชวงศนิวิฐ ทศพิธราชธรรมอกุ ฤษฏนิบุณ อดุลยฤษฏาภินิหารรังสฤษฏ์ สุสาธิตบุรพา ธิการ ไพศาลเกียรติคุณอดุลพิเศษ สรรพเทเวศรานุรักษ์ ธิญอรรคลักษณวิจิตร โสภาคย์สรรพางค์ มหาชนตมกค ประณตบาทบงกชยุคล อนกนิกรชนสโมสรสมมต ประสิทธิ วรยศมโหดมบรมราชสมบัติน นพปฎลเศวตฉัตรราติฉัตร สรรพรัฐทศทิศวิจิตรไชย สกลมโหศวริยมหาสวามินทร มหเศรษฐมทินทรมหารามาริราชวโรดม บรมนาถชาติอาชาว ไศศุข พุทธาภิไธยรัตนสรณารักษ์ วิศิษฎคักตอครนเรศรา ธิบัติ เมตตากกรุณา สิตลหฤทัย อนนปมัยบุญการ สกลไพ ศาลมหารัษฎาธิบัติ พระอัฐมรามาริบดีนทรสยาามินทราริ ราช บรมนาถบพิตร”

พระพุทธรูปประจำพระองค์

พระพุทธรูปปฏิมาชัยวัฒน์ประจำ พระบาทสมเด็จพระ ปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ประทับนั่งขัดสมาธิเพชร ภายใต้ฉัตร ๕ ชั้น หน้าตักกว้าง ๗ นิ้ว ความสูงยอดพระรัศมี ๙ นิ้ว ทรงพัตแฉก หล่อด้วย เงิน สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

ส่วนพระพุทธรูปประจำพระชนมวาร พระบาทสมเด็จพระ ปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในพระราชพิธีมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา ๕ รอบ ทรงพระกรุณาโปรดฯ ให้ตั้ง การฉลองสมโภชพระพุทธรูปประจำพระชนมวาร ในวันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดา รามเมื่อเสร็จการแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรด กระหม่อมให้อัญเชิญพระพุทธรูปประจำพระชนมวาร ประดิษฐานไว้กับพระชัยวัฒน์ประจำรัชกาล ณ หอพระ

สุวาลัยพิमान ในหมู่พระมหามณเฑียร ปัจจุบันอัญเชิญพระ พุทธรูปประจำพระชนมวารพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหา ภูมิพลอดุลยเดชฯ พระราชพิธีสงกรานต์ เป็นพระพุทธรูป ปางห้ามญาติ ซึ่งเป็นปางประจำวันจันทร์

เสด็จสวรรคต

ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นมา พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมี พระปรอทดำ หายพระทัยเร็ว มีพระเสมหะ พระปัสสาวะ ซ้ำยอักเสบ มีพระโลหิตเป็นกรด และพบว่ามึนน้ำคั่งในช่อง เยื่อหุ้มพระปัสสาวะเล็กน้อยคณะแพทย์จึงทำการรักษาด้วย พระโอสถปฏิชีวนะ และใช้สายสวนเข้าหลอดเลือดพระโลหิต ดำเพื่อฟอกพระโลหิต แต่มีพระความดันพระโลหิตต่ำจึงใช้ เครื่องช่วยหายใจพระทัย พระอาการไม่คงที่ก่อนที่จะพระอาการ จะทรุดลงไปอีก มีการติดเชื้อในกระแสพระโลหิตจนเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ พระอาการประชวรได้ทรุดหนัก

ลงตามลำดับ และสวรรคตเมื่อเวลา ๑๕.๕๒ น. รวมพระชนมายุ ๘๘ พรรษา ทรงครองราชสมบัติได้ ๓๐ ปี ๔ เดือน ๔ วัน

วันศุกร์ที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เวลา ๑๖.๐๐ น. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ครั้นยังเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์ได้เสด็จพระราชดำเนินไปโรงพยาบาลศิริราช เพื่อเคลื่อนพระบรมศพของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชไปยังพระบรมมหาราชวัง มีพระราชพิธีถวายสรงน้ำพระบรมศพ ณ พระที่นั่งพیمانรัตยา มีการเชิญพระบรมศพลงสู่พระหีบประดิษฐานหลังพระแท่นแว่นฟ้าทอง ประกอบพระโกศทองใหญ่ ภายใต้ฉัตรพญาลมहाเศวตฉัตร ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท ภายในพระบรมมหาราชวังรัฐบาลประกาศให้สถานที่ราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐและสถานศึกษาทุกแห่ง ลดธงครึ่งเสา ๓๐ วัน และให้ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าหน้าที่รัฐไว้ทุกข์ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดให้วันที่ ๑๓ ตุลาคมของทุกปีเป็นวันยุทธราชการ เพื่อให้ประชาชนน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ มีพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ ในวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พระราชกรณียกิจ

ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๐๒ เป็นต้นมา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงกระชับสัมพันธ์ไมตรีกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย และ เอเชีย และได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมราษฎรในภูมิภาคต่างๆ ทุกภาคทรงประจักษ์ในปัญหาของราษฎร

ในชนบทที่ดำรงชีวิตด้วยความยากจน ลำเค็ญและด้อยโอกาส ได้ทรงพระวิริยะอุตสาหะหาทางแก้ปัญหาตลอดมา ตราบจนปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่า ทุกหนทุกแห่งบนผืนแผ่นดินไทยที่รอยพระบาทได้ประทับลง ได้ทรงจัดทุกข์ยาก นำความผาสุกและทรงยกฐานะความเป็นอยู่ของราษฎร ให้ดีขึ้นด้วยพระบุญญาธิการและพระปรีชาสามารถปราดเปรื่อง พร้อมด้วยสายพระเนตรอันยาวไกล ทรงอุทิศพระองค์เพื่อประโยชน์สุขของราษฎร และเพื่อความเจริญพัฒนาของประเทศชาติตลอดระยะเวลาโดยมิได้ทรงคำนึงประโยชน์สุขส่วนพระองค์เลย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานโครงการน่านปการมากกว่า ๒,๐๐๐ โครงการ ทั้งการแพทย์ สาธารณสุข การเกษตร การชลประทาน การพัฒนาที่ดิน การศึกษา การพระศาสนา การสังคมวัฒนธรรม การคมนาคม ตลอดจนการเศรษฐกิจเพื่อประโยชน์สุขของพลกนิกรในชนบท ทั้งยังทรงขจัดปัญหาทุกข์ยากของประชาชนในชุมชนเมือง เช่น ทรงแก้ปัญหาการจราจร อุทกภัยและปัญหาน้ำเน่าเสียในปัจจุบัน ได้ทรงริเริ่ม

โครงการการช่วยสงเคราะห์ และอนุรักษ์ช้าง
ของไทยอีกด้วย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรง
ตราครุฑพระวรกายทรงงานอย่างมีทรงเห็น
เหนือ แม้ในยามทรงพระประชวร ก็มีได้ทรง
หยุดยั้งพระราชดำริเพื่อขจัดความทุกข์ผดุงสุข
แก่พสกนิกร กลางแดดแผดกล้าพระเสโทหลัง
ชุ่มพระพักตร์ และพระวรกายหยาดตดต้องผืน
ปฐพีประดุจน้ำทิพย์มณฑลโลมแผ่นดินแล้งร้าง
ให้กลับคืนความอุดมสมบูรณ์นับแต่เสด็จเถลิง
ถวัลยราชสมบัติมา ปัจจุบัน แม้ในยามประเทศ
ประสบภาวะเศรษฐกิจ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙
เป็นต้นมา ก็ได้พระราชทานแนวทางดำรงชีพ
แบบ “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “ทฤษฎีใหม่”
ให้ราษฎรได้พึ่งตนเอง ใช้ผืนแผ่นดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดประกอบอาชีพ
อยู่กินตามอัตภาพซึ่งราษฎรได้ยึดถือปฏิบัติเป็นผลดีอยู่ในปัจจุบัน

พระอัจฉริยภาพ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานความรักอันยิ่งใหญ่แก่
อาณาประชาราษฎร์ พระราชภารกิจอันหนักเพื่อประโยชน์สุขของอาณาประชาราษฎร์ ปรากฏเป็นที่ประจักษ์เกิดทุนพระ
เกียรติคุณทั้งในหมู่ชาวไทยและชาวโลก จึงทรงได้รับการสดุดีและการทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาเกียรตินิยมเป็นจำนวนมาก
ทุกสาขาวิชาการ ทั้งยังมีพระอัจฉริยภาพด้านดนตรีอย่างสูงส่ง ทรงพระราชนิพนธ์เพลงอันไพเราะนับแต่พระเยาว์จนถึง
ปัจจุบันรวม ๔๗ เพลง ซึ่งนักดนตรีทั้งไทย และต่างประเทศนำไปบรรเลงอย่างแพร่หลาย เป็นที่ประจักษ์ในพระอัจฉริย
ภาพจนสถาบันดนตรีในออสเตรเลียได้ทูลเกล้าฯ ถวายสมาชิกภาพเกียรตินิยมตั้งแต่พระองค์ นอกจากนั้นยังทรงเป็นนักกีฬา
ชนะเลิศรางวัลเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ทรงได้รับยกย่องเป็น “อัครศิลปิน” ของชาตินอกจากทรงพระปรีชา
สามารถด้านดนตรีแล้วยังทรงสร้างสรรค์งานจิตรกรรมและวรรณกรรมอันทรงคุณค่าไว้เป็นทรัพย์สืบทางปัญญาของชาติ
เช่น ทรงพระราชนิพนธ์ แปลเรื่อง ตีโตนาอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระและพระราชนิพนธ์เรื่องชาดกพระมหากษัตริย์ พระราช
ทานคตินิยมในการดำรงชีวิตด้วยความวิริยะอุตสาหะอดทนจนพบความสำเร็จแก่พสกนิกรทั้งปวงปวงชนชาวไทยต่างมี
ความจงรักภักดีเป็นที่ยิ่งดั่งปรากฏว่าในวาระสำคัญ เช่น ศุภวาระเถลิงถวัลยราชสมบัติ ๒๕ ปี พระราชพิธีรัชมังคลาภิเษก ๙
มิถุนายน ๒๕๑๔ พระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ พระราชพิธีรัชมังคลาภิเษกทรง
ดำรงสิริราชสมบัติยาวนานกว่าพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑ มหามงคลสมัยฉลองสิริราชสมบัติครบ
๕๐ ปี ๙ มิถุนายน ๒๕๓๙ และในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ รัฐบาล
และประชาชนชาวไทยได้พร้อมใจกันจัดงานเฉลิมพระเกียรติและถวายพระพรชัยมงคลด้วยความกตัญญูเทวี สำนักใน
พระมหากษัตริย์คุณล้นเกล้าล้นกระหม่อมอย่างสมพระเกียรติทุกวาระ

แหล่งที่มา : มหาลัยมหิดล จาก <https://ka.mahidol.ac.th>

: วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี จาก <https://th.wikipedia.org>

พุทธสังเวชนียสถาน

สารนาถ หรือป่าอิสิปตนมฤคทายวัน คือสถานที่ที่พระพุทธเจ้าแสดงปฐมเทศนา ตั้งอยู่ห่างจากเมืองพาราณสีประมาณ ๘ กิโลเมตร ซึ่งเมืองพาราณสีนี้อยู่ห่างจากเมืองพุทธคยา สถานที่พระพุทธองค์ตรัสรู้ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร

เหตุที่ได้ชื่อว่าสารนาถ เนื่องจากสถานที่แห่งนี้เป็นสถานที่ที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงปฐมเทศนา เริ่มต้นประกาศพระพุทธศาสนาเพื่อเป็นที่พึ่งแก่มหาชนทั้งหลาย และบ้างก็ว่ามาจากศัพท์ว่า สารงค + นารถ = ที่อยู่ของสัตว์จำพวกกวาง สารนาถยังรู้จักกันในชื่อ "อิสิปตนมฤคทายวัน" หรือ "ฤาษีปตนมฤคทายวัน" (บาลี: อิสิปตนมิกทายวน) แปลว่า ป่าอันยกให้แก่หมู่กวาง และเป็นที่ชุมนุมฤาษีภายในอาณาบริเวณสารนาถมี ธรรมเมกขสถูป เป็นพุทธสถานขนาดใหญ่ที่สุดและสำคัญที่สุด สันนิษฐานว่าบริเวณที่ตั้งของธรรมเมกขสถูป เป็นสถานที่ที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงปฐมเทศนาประกาศพระสัจธรรมเป็นครั้งแรก

สารนาถหลังพุทธปรินิพพาน

ประมาณ ๓๐๐ กว่าปีต่อมา หลังพุทธกาล ในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชได้รับการบูรณะสถานที่ที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงปฐมธรรมเทศนาและพระธรรมเทศนาอื่น ๆ แก่เบญจวัคคีย์ และหมู่คณฤฎีของพระพุทธเจ้า ในบริเวณป่าอิสิปตนมฤคทายวันและก่อสร้างศาสนสถานเพิ่มเติมครั้งใหญ่เพื่อถวายเป็นอนุสรณียสถานแก่พระพุทธเจ้าสถานที่เหล่านี้ได้เจริญรุ่งเรืองถึงขีดสุดในสมัยราชวงศ์คุปตะซึ่งได้จาริกมาราว พ.ศ. ๑๓๐๐ ได้บันทึกไว้ว่า “มีพระอยู่ประจำ ๑,๕๐๐ รูป มีพระสถูปสูงประมาณ ๑๐๐ เมตร มีเสาคีลาจารีกรูปหัวสิงห์ และสิ่งอัศจรรย์มากมาย ฯลฯ” และได้ถูกทิ้งร้างไปเมื่อกษัตริย์โมกุลเข้าปกครองอินเดีย จนท่านอนาคาริกธรรมปาละ ชาวศรีลังกา ได้มาบูรณะขึ้นใหม่อีกครั้ง และได้รับการบูรณะจากรัฐบาลอินเดียเรื่อยมา ทำให้สารนาถกลายเป็นจุดหมายปลายทางในการแสวงบุญที่สำคัญแห่งหนึ่งของชาวพุทธทั่วโลกมาจนถึงปัจจุบัน

แหล่งที่มา : วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี จาก <https://th.wikipedia.org>
ธรรมไทย จาก <http://www.dhammathai.org>

พิธีเททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ปางรำพึง

วันอาทิตย์ที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
ณ วัดพระบาทน้ำพุ จังหวัดลพบุรี

พิธีเททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ปางห้ามญาตินิภาคปรก

วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
ณ ตลาดหัวมุมเกษตรนวมินทร์ กรุงเทพมหานคร

พิธีเททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ปางประทานพรขัดสมาธิ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
ณ วัดพระบาทน้ำพุ

พิธีเททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ปางไสยาสน์

วันอาทิตย์ที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ณ วัดจันทร์นอก

พิธีเททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ปางพระพุทธรูปไชยคุรุไวฑูรยประภาตดาคต

วันพุธที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ณ ตลาดหทัยราช ๕๔ (ตลาดมารวย)

ประมวลภาพกิจกรรมทำบุญตักบาตร พ.ศ. ๒๕๖๑

หน่วยงานที่เข้าร่วมกิจกรรม ประจำเดือน **มีนาคม** ได้แก่ สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดลพบุรี, องค์การบริหารส่วนตำบลท่าแค, สำนักงานสถิติจังหวัดลพบุรี, เทศบาลเขาสามยอด, องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโป่ง, สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลพบุรี, ชมรมรักสุขภาพฯ และชมรมผู้สูงอายุนิคมสัมพันธ์

หน่วยงานที่เข้าร่วมกิจกรรม ประจำเดือน **สิงหาคม** ได้แก่สำนักงานป่าไม้จังหวัดลพบุรี, สำนักงานประมงจังหวัดลพบุรี, ที่ทำการปกครองจังหวัดลพบุรี,อำเภอเมืองลพบุรี, อำเภอโคกสำโรง, โรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราช, โรงเรียนวัดหนองคู, สอม.บ้านท่าแค และชมรมผู้สูงอายุหนองเมือง

ประมวลภาพกิจกรรมทำบุญตักบาตร พ.ศ. ๒๕๖๑

หน่วยงานที่เข้าร่วมกิจกรรม ประจำเดือน **กันยายน** ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี, สถานีตำรวจภูธรอำเภอโคกสำโรง, โรงเรียนบรรจจรัตน, ชมรมผู้สูงอายุ ต.สนามแจง อ.บ้านหมี่ และชมรมผู้สูงอายุบ้านเสาธงพัฒนา

หน่วยงานที่เข้าร่วมกิจกรรม ประจำเดือน **ตุลาคม** ได้แก่ สถานีอุตุนิยมวิทยาลพบุรี, สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดลพบุรี, สำนักงานสัสดีจังหวัดลพบุรี, สำนักงานเกษตรจังหวัดลพบุรี และชมรมผู้สูงอายุบ้านเสาธงพัฒนา

รายชื่อผู้มีจิตศรัทธา ร่วมสมทบทุนสร้าง พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

๑. คุณขวัญจิต เทียนใส
๒. คุณสัญญา ปิยะตระกูล และคุณอรทัย ครุพงศ์
๓. ครอบครัวโลหะศิริ
๔. โรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราช
๕. ว่าที่ร้อยโทนาวิก วัฒนะกิจ
๖. การประปาสาขาลพบุรี
๗. คุณดลนชา อิศริยานันท์
๘. คุณวิชัย ฉัตรพรไพบุลย์
๙. คุณจำรัส หงส์ไพศาล
๑๐. คุณวีณา เดชะคุปต์ศิริ
๑๑. คุณจิราพรรณ แต่งสมุด
๑๒. คุณสมจิตต์ แต่งสมุด
๑๓. คุณอัญชลีรัตน์ ศิลาสวรรณ
๑๔. พันเอกวิเศษ จันทรมาศ
๑๕. คุณแม่มุก สิริมงคลไพบุลย์
๑๖. ร้อยตรีเอกชัย สิริมงคลไพบุลย์
๑๗. คุณสุกชญา สิริมงคลไพบุลย์
๑๘. สิบเอกอรรถรัตน์ สิริมงคลไพบุลย์
๑๙. ร้อยเอกเพิ่มศักดิ์ สิริมงคลไพบุลย์
๒๐. ร้อยตรีวรพิชชา บุญทองแก้ว
๒๑. คุณสุวพันธ์ สุดสนอง
๒๒. คุณธนัทชาติ เผือกผ่อง
๒๓. คุณอัจฉรา พงษ์ธีระกุล
๒๔. พันโททองคำ ขุนแก้ว
๒๕. คุณปิ่น จิตรดี

๒๖. คุณนริศ สืบโถพงษ์
๒๗. ร้อยโทหญิงปัทมวรรณ แก้วพรหม
๒๘. ชมรมผู้สูงอายุ ต.สนามแจง อ.บ้านหมี่ จ.ลพบุรี
๒๙. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลพบุรี
๓๐. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลพบุรี
๓๑. จำสิบเอกบุญเกิด ด้วยชนะ
๓๒. คุณพิลา แก้วทอง
๓๓. คุณวิรัตน์ ประยงค์หอม
๓๔. คุณเบญญาภา แก้วเซียงกุล
๓๕. คุณรัชนี้ วาสิรัชชานันท์
๓๖. คุณรัตนา อำนวยรุ่งเรือง
๓๗. คุณอารีย์ เต่าทอง
๓๘. คุณสมชัย เอื้องโชคชัย
๓๙. คุณสุกัญญา เลี้ยวสมบุรณ์
๔๐. คุณสายใจ ชุมช่วยชีพ
๔๑. คุณทิวี่ว แซ่เหลียง
๔๒. คุณลัดดา อำนวยรุ่งเรือง
๔๓. Mr.Kazuyuki Kubosaki
๔๔. คุณกฤษณา อาคม
๔๕. คุณฉวีวรรณ อาคม
๔๖. พลตรีสุวัฒน์ เรืองสกุล
๔๗. คุณนิลลัท ขุนหมุด
๔๘. คุณลภาภัสร นานากุล
๔๙. คุณพัชนพ ว่องไวพิจารณา

ขออนุโมทนาบุญ กับทุกท่าน ผู้มีศรัทธา ทะนุบำรุงพระพุทธศาสนา บูชาพระรัตนตรัย ในการร่วม บริจาคสมทบการก่อสร้าง
สังฆสถาน ๔ สถานที่ปฏิบัติธรรม ณ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ขออำนาจบารมี คุณพระศรีรัตนตรัย และอำนาจบุญ
กุศลเจตนา ที่ท่านตั้งไว้ดีแล้ว ได้ประมวลรวมเป็นตะบะ เดชะ พลังปัจจัย ป้องกันอุปสรรค อุปัท
อันตราย โรคภัยไข้เจ็บ ทั้งหลาย อย่าได้มาแผ้วพาน ที่มีอยู่ขอให้หลบลายหายไป มีแต่โชคแต่
ชัย ปราศรณาสังไค อันเป็นไปโดยชอบ ขอสิ่งนั้นจงพลันสำเร็จ สิทธะมัตถุ สิทธะมัตถุ
สิทธะมัตถุ อิทัมพลัง เอตัสมิถ ระตะนัตตะยัสมิถ สัมปะสาทนะ เจตะโส สำเร็จตาม
ความปรารถนาของทุกท่านโดยฉับพลัน เทอญ

พระครูภัทรปัญญาวุธ (เอก ภาทปญโญ)
ประธานมูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

เจ้าชายลิทรัตตะ

ทร๑๑๑๑๑๑๑๑

พระเจ้าสุทโธทนะทรงเกรงว่า ลิทรัตตะราชกุมาร จะออกบวชเสีย จึงตรัสให้ สร้างปราสาทสามฤดู ถวาย เพราะ พระเจ้าสุทโธทนะทรงเกรงว่า ลิทรัตตะราชกุมาร จะออกบวช แต่ว่าความต้องการของพระเจ้าสุทโธทนะหา สำเร็จไม่ เพราะเจ้าชายแม้ไม่ได้ไปไหนก็จริง แต่ว่าชอบ ไป นั่งคนเดียวในป่า ในสวนหลังปราสาท นั่งคนเดียวก็นั่งคิด นั่งนึกอะไรต่างๆ เหม่อลอยไปในแว้งว่างของสถานที่ คือเป็นคนชอบคิดนั่นเอง ไปนั่งคิดนั่งนึกอะไรต่างๆ ดูนกดูสัตว์ใน บริเวณนั้นว่ามันมีสภาพเป็นอย่างไร สิ่งเหล่านั้น เป็นเครื่อง กระตุ้นเตือนจิตใจให้พระองค์เบือนหน้าในความเป็นอยู่ใน โลก คิดแต่ว่าจะแสวงหาธรรมะทำเดียว แต่ก็ยังออกไปไหน ไม่ได้

ต่อมาก็ได้ทรงขออนุญาตพระบิดา เพื่อออกไป ชมบ้านชมเมืองบ้าง พระบิดาก็ได้สั่งให้ตกแต่งบ้านเมือง ให้ สะอาดเรียบร้อย ไม่ให้เห็นสิ่งที่ไม่น่าดูเช่น คนแก่ คนเจ็บ คนไข้ คนรูปร่างไม่สมบูรณ์ อะไรนั้น เขาไม่ให้ออกมาเดิน บนถนน กลัวเจ้าชายจะเห็นเข้า กีดกันทุกอย่างไม่ให้พบสิ่ง ซึ่งทำให้เบือนหน้า ให้เห็นแต่สิ่งที่สบายตา ฟังเสียงสบาย หู พบคนที่สบายใจ กีดกันอย่างนั้นเพื่อให้ได้อยู่วังครองเมือง

ในการเสด็จชมเมืองวันแรก เจ้าชายได้เห็นคนแก่ ร่างกายซูบผอมเหลือแต่หนังหุ้มกระดูก ถือไม้เท้า เดิน กระง่องกระแง่งผ่านมา พระองค์ก็หยุดรถแล้วก็ถามฉันทนะว่า ทำไมจึงเป็นอย่างนั้น ฉันทนะคนขับรถบอกว่า นี่แหละ พระเจ้าค่ะ คนแก่ อายุมากไป มันก็ต้องแก่อย่างนี้ท่าน ก็ถามต่อไปว่าพระบิดาของเราจะแก่อย่างนี้ไหม นายฉันทนะก็ ตอบอีกว่า ก็เป็นอย่างนี้ทุกคน ไม่มีใครหลีกเลี่ยงความแก่ไปได้เข้าพระทัยในเรื่องความแก่แล้ว ก็ส่งสารคนแก่ที่ลำบาก

วันที่สองได้เดินทางออกไปชมเมืองอีก พบคนเจ็บ ร้องครวญครางอยู่ข้างถนน พระองค์ได้ลงจากรถ เข้าไป ใกล้แล้วถามว่าเป็นอะไร เขาคนนั้นบอกกับพระองค์ว่า ไม่ สบาย เจ็บตรงนั้นเจ็บตรงนี้ พระองค์ก็ส่งสาร คนเหล่านั้น ว่าทำอย่างไรจะช่วยคนเจ็บเหล่านี้

วันที่สามออกไปเจอคนตาย กำลังหามไปป่าช้า

ญาติเดินร้องไห้ครวญคราง สยายผมตอกชกหัว ไปข้างหลัง เป็นภาพที่สะท้อนใจมาก ทำให้พระองค์คิดว่าชีวิตของ คนเรานั้นก็เท่านั้น อยู่ไปสนุกไปมันก็ตายเท่านั้นเอง ตายแล้ว ก็ไม่เห็นมีอะไร ไปแต่เสื้อผ้าหุ้มกายนิดหน่อยเอาไปเผา กลายเป็นขี้เถ้า แล้วเราจะมัวเพิลิตเพิลินอะไร กันหนักหนา แต่ยังคงคิดไม่ออกว่าจะทำอย่างไร

ส่วนวันที่สี่ก็เสด็จออกชมเมืองอีกครั้งหนึ่ง คราว นี้พระองค์ไปเห็นนักบวชผู้มีอาการสงบเรียบร้อย หน้า ตาเปล่งปลั่ง มีอารมณ์ดี ก็เห็นว่า สาธุชีพัพพชชา บวชดี ท่านพูดกับตัวเองว่า บวชเข้าที่แน่ สาธุชีพัพพชชา -บวช นี้ดีแน่ แล้วก็เลยไปพักอยู่ในสวน นั่งชมปลาชมนกอะไรไป ตามเรื่อง

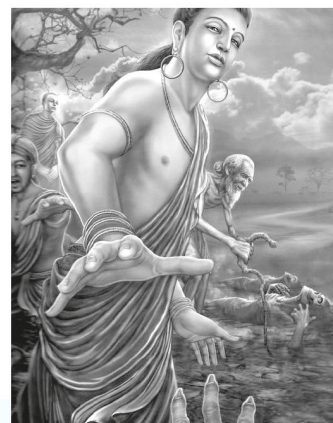
พระองค์ได้เสด็จประพาสรอบ พระนคร ๔ วาระด้วยกัน ได้ทรงเห็น เทวทูตทั้งสี่ คือ คนแก่ คนเจ็บ คนตาย และนักบวช ทำให้สังเวชสลดพระทัย และเบือนหน้าในสังสารทุกข์ ทรงเห็นว่า การออกบวรพชาเป็นทางดีที่สุด ที่อาจ ทำให้พ้นจากการเกิด แก่ เจ็บ ตาย

ตั้งแต่เจ้าชายลิทรัตตะทอด

พระเนตรเห็นเทวทูตทั้งสี่แล้ว ทรงตัดสินใจพระทัยแน่วแน่ว่า จะเสด็จออกบวรพชาแม้ว่าภายหลังจากนั้นจะทรงเกิดบ่วง ขึ้นในพระทัย คือทรงมีพระโอรสและมีความรัก แต่ความ ที่ตั้งพระทัยไว้ว่าจะเสด็จออกบวรชาก็ไม่เปลี่ยนแปลง

ภายในปราสาทที่เจ้าชายประทับอยู่ สว่างรุ่งเรือง ด้วยประทีปโคมไฟที่ “ตามด้วยน้ำมันหอมส่งสว่างขจางจิบ แสงแก้วแสงทอง...” บรรดานางบำเรอฟ้อนรำขับร้องที่อยู่ ฝ้า เมื่อเห็นเจ้าชายบรรทมหลับแล้วต่างก็เอนกายลงนอน ทับเครื่องดนตรี

ครู่หนึ่ง เจ้าชายตื่นบรรทมแล้วก็ทรงเห็นอาการ วิปลาสของนางบำเรอ ที่นอนหลับไม่สำรวมเจ้าชายเสด็จ จากพระแท่นที่บรรทม เสด็จลุกขึ้นทอดพระเนตรภายใน ปราสาทที่ประทับแม้จะสว่างรุ่งเรืองด้วยดวงประทีป และ

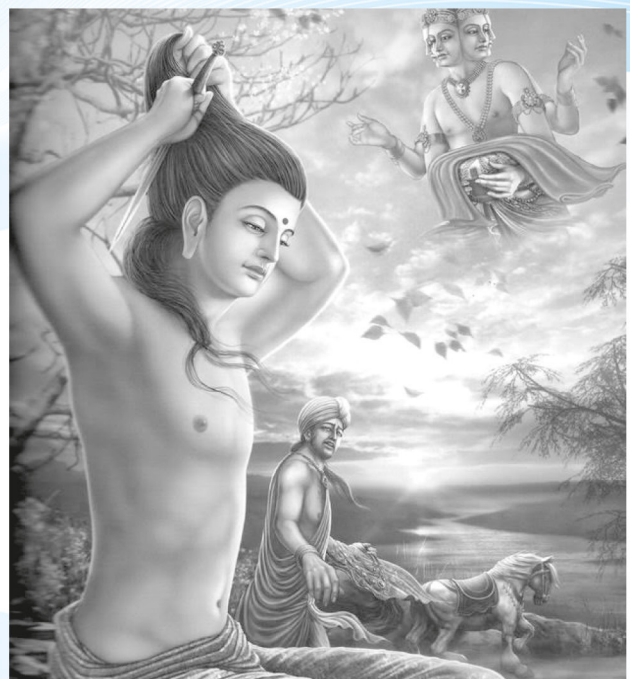
งามตระการด้วยเครื่องประดับ แต่ทรงเห็นเป็นที่มืด และทรงเห็นเป็นดุษฎีปาชาผิติดิบ สิ่งที่มีชีวิตที่ยังหายใจได้ที่กำลังนอนระเนระนาดปราศจากอาการสำรวมคือ นางบำเรอปรากฏแก่พระองค์เป็นซากศพผิติดิบในสุสาน จึงออกพระโอษฐ์ลำพังพระองค์ว่า“อาตมาจะออกสุมหาภิเษกกรรมในสมัยราตรีนี้”

ก่อนที่พระองค์จะตัดสินใจแน่วแน่เพื่อออกบวช พระองค์เสด็จเข้าไปในห้องพระนางพิมพา ได้เห็นนางกอดลูกน้อยราหุลอยู่ นึกในใจว่า ควรบอกสักหน่อยดีหรือว่าอุ้มลูกชายสักหน่อย แล้วจึงค่อยไปดี อีกใจหนึ่งบอกว่า อย่านะ ชินปลูกก็ไม่ได้ไปเด็ดขาด นางจะกอดแข่งกอดขาไฉนจะไปได้อย่างไร ก็เลยไม่ปลูกไปยืนดูใกล้ๆ ด้วยความรักพระองค์ไม่ใช่คนใจหิน ย่อมมีอาลัยอาวรณ์เป็นธรรมดา คุณแล้วถอยออกมาแล้วกลับเข้าไปใหม่ ทำท่าจะจับจะปลูกให้ลุกขึ้น แต่ใจหนึ่งก็ว่าไม่ได้ๆ อย่างยุ่ง ให้เขานอนให้สบายแล้วก็เลยถอยหลังมาที่ประตู รัปปิดประตูแล้วผลุนผลันออกไปในที่สุดพระองค์ตัดสินใจพระทัยทิ้งลูกน้อยที่เพิ่งประสูติ ออกบวชเมื่อพระชนมพรรษา ๒๙ ปี เสด็จหนีออกจากพระราชวังในเวลากลางคืน ประทับบนหลังม้ากัณฐกะ มีนายฉันทะ อำมาตย์ผู้ใกล้ชิดตามเสด็จด้วย

เจ้าชายลิทัตตะพร้อมด้วยนายฉันทะที่ตามเสด็จทรงข้ามแม่น้ำพระที่นั่งไปตลอดคืน ไปสวางเอาที่แม่น้ำแห่งหนึ่งซึ่งเป็นเขตแดนกันเมืองทั้ง ๓ คือ กบิลพัสดุ์ ลาวตติ และ

ไพศาลี ทรงถามนามแม่น้ำนี้กับนายฉันทะ นายฉันทะกราบทูลว่า "พระลูกเจ้า! แม่น้ำนี้มีชื่อว่า โอนมานที พระเจ้าข้า"ทรงพาม้าและมหาดเล็กข้ามแม่น้ำ

เจ้าชายลิทัตตะเสด็จลงจากหลังม้าประทับนั่งบนหาดทราย อันขาวดุจแผ่นเงิน พระหัตถ์ขวาจับพระขรรค์แสงดาบ พระหัตถ์ซ้ายจับพระจุฬา คือ ยอดหรือปลายพระเกศา กับพระโมหิ คือ มุ่นพระเกศา หรือผมที่มุ่นเป็นมวย แล้วทรงตัดด้วยพระขรรค์แสงดาบเหลือพระเกศาไว้ยาวประมาณ ๒ นิ้ว เป็นวงกลมเวียนไปทางขวาเสร็จแล้วทรงเปลื้องพระภูษาทรงออก แล้วทรงครองผ้ากาสาวัตรที่ขมิ้นการพรมนำมาถวายพร้อมด้วยเครื่องบริวารอย่างอื่น

ของนักบวช แล้วทรงอธิษฐานเพศเป็นนักบวชที่บนหาดทรายริมฝั่งแม่น้ำโอนมาทรงมอบพระภูษาทรง และม้าพระที่นั่งให้นายฉันทะนำกลับไปกราบทูลแจ้งข่าวแก่พระราชบิดาให้ทรงทราบ นายฉันทะมีความอาลัยรักองค์ผู้เป็นเจ้านาย ถึงร้องไห้ถึงเกลือกแทบพระบาทไม่อยากจะกลับไป แต่ขัดรับสั่งไม่ได้ ด้วยเกรงพระอาณานายฉันทะน้ำตาอาบหน้าข้ามน้ำกลับมาเมือง แต่พอลับพระเนตรพระมหาราช ม้ากัณฐกะก็หัวใจแตกออก ๗ ภาค หรือหัวใจวายตาย นายฉันทะจึงปลดเครื่องม้าออก แล้วนำดอกไม้ปามามบูชาพญาลิณธพ แล้วฉันทะก็หอบพระภูษาทรงและเครื่องม้าเดินร้องไห้กลับเมืองคนเดียว

แหล่งที่มา : <https://sites.google.com>

พาเที่ยว... วัดเกริ่นกฐิน

ประวัติ

วัดเกริ่นกฐิน เป็นวัดที่ตั้งอยู่ในบ้านเกริ่นกฐิน ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ไม่มีหลักฐานปรากฏว่าสร้างในปีพ.ศ.ใด แต่วัดแห่งนี้อยู่คู่กับหมู่บ้านมาเนิ่นนาน และมีพระพุทธรูปองค์หนึ่งที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือเป็นอย่างมาก **หลวงพ่อเพี้ยน อัครธัมโม** พระเกจิอาจารย์ชื่อดังของจังหวัดลพบุรีเจ้าอาวาสวัดได้ร่วมกับชาวบ้าน

พร้อมใจกันขนานนามพระพุทธรูปองค์นี้ว่า **หลวงพ่อบาน** เพื่อเป็นการระลึกถึงพระคุณของพระภิกษุชาวเขมร ที่เป็นอาจารย์ของหลวงพ่อเพี้ยนเมื่อประมาณ ๓๐ กว่าปีที่แล้ว ตอนที่หลวงพ่อบานท่านเป็นเจ้าอาวาสใหม่ของวัดแห่งนี้มีเพียงศาลาเรือนไทยหลังเก่าๆอยู่หลังเดียวเท่านั้น และมีสภาพที่ชำรุดทรุดโทรมอย่างมาก

การเปลี่ยนแปลงของวัด

พระครูวิมลสมณวัตร (เพี้ยน อัครธัมโม) และชาวบ้านเกริ่นกฐินได้ร่วมกันพัฒนาวัดให้ดีขึ้น และที่สำคัญคือหลวงพ่อบานท่านเป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบและเป็นผู้ที่มีวิชาอาคมซึ่งได้ร่ำเรียนมาจากครูบาอาจารย์ (หลวงพ่อบาน) และยังเป็นที่ยกย่องของชาวบ้านเกริ่นกฐินอีกด้วย จนกระทั่งหลวงพ่อบานมีชื่อเสียงถึงขั้นเป็นพระเกจิอาจารย์ในระดับประเทศ ท่านได้พัฒนาวัดโดยการสร้างถาวรวัตถุขึ้นมากมาย

วัดเกริ่นกฐินในปัจจุบัน

วัดเกริ่นกฐินทุกวันนี้ นับว่าเป็นวัดที่มีความสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของจังหวัดลพบุรี ถึงวัดแห่งนี้จะไม่ได้ตั้งอยู่ในตัวเมือง แต่ด้วยพลังศรัทธาของพุทธศาสนิกชนที่หลั่งไหลสู่วัดเกริ่นกฐินนั้นต่างก็มาด้วยความยินดี และต้องการที่จะชื่นชมบารมีของหลวงพ่อบ้าน และร่วมกันบริจาคทรัพย์ บูชาวัตถุมงคลที่หลวงพ่อบ้านได้ปลุกเสกแล้ว และทำบุญให้พระ ปิดทองหลวงพ่อบ้าน และเข้าไปกราบหลวงพ่อซึ่งทุกครั้งที่ประชาชนเข้าไปหลวงพ่อบ้านจะนั่งอยู่ภายในศาลาคอยประพรมน้ำมนต์ให้แก่พุทธศาสนิกชน จึงทำให้ชื่อเสียงของหลวงพ่อนั้นเลื่องลือไปไกลและมีศิษยานุศิษย์มากมาย สภาพของวัดเกริ่นกฐินในปัจจุบันมีความกว้างขวางขึ้นมาก และมีสิ่งก่อสร้างที่ใหญ่โตโอ้อ่าและบริเวณวัดที่ตกแต่งเอาไว้ได้อย่างสวยงามและร่มรื่น

ศาสนสถานน่าเที่ยวภายในวัด

๑. ศาลาการเปรียญ เป็นศาลาขนาดใหญ่สำหรับประกอบพิธีทางศาสนา

๒. วิหารหลวงพ่อบ้าน เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์ของวัดนั่นคือ หลวงพ่อบ้าน ซึ่งเป็นวิหารแก้วที่มีความวิจิตรสวยงามมาก

๓. พระอุโบสถ ภายในมีภาพจิตรกรรมฝาผนังที่สวยงาม

๔. เจดีย์สำหรับไว้ประดิษฐาน พระบรมสารีริกธาตุที่สมเด็จพระสังฆราชประทานให้ไว้ เป็นวิหารที่สวยงามมีการประดับตกแต่งทั้งภายในและภายนอกอย่างงดงาม และมีการยกฉัตรทองคำอีกด้วย

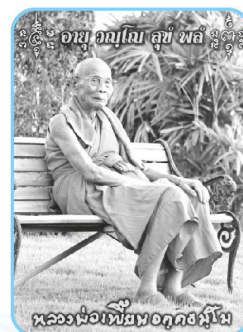
๕. ศาลาสำหรับพักผ่อน เป็นศาลาที่สร้างเอาไว้ตรงทางเข้าวัด มีสองหลังด้วยกันและมีการจัดสวนไว้อย่างสวยงาม

๖. พุทธอุทยาน สถานปฏิบัติธรรม “วิมลธรรมวัตร” ประดิษฐานองค์พระพุทธรูปประจำวันอาทิตย์ (ปางถวายเนตร) สูง ๒๙ ศอก

๗. ศาลากลางน้ำ

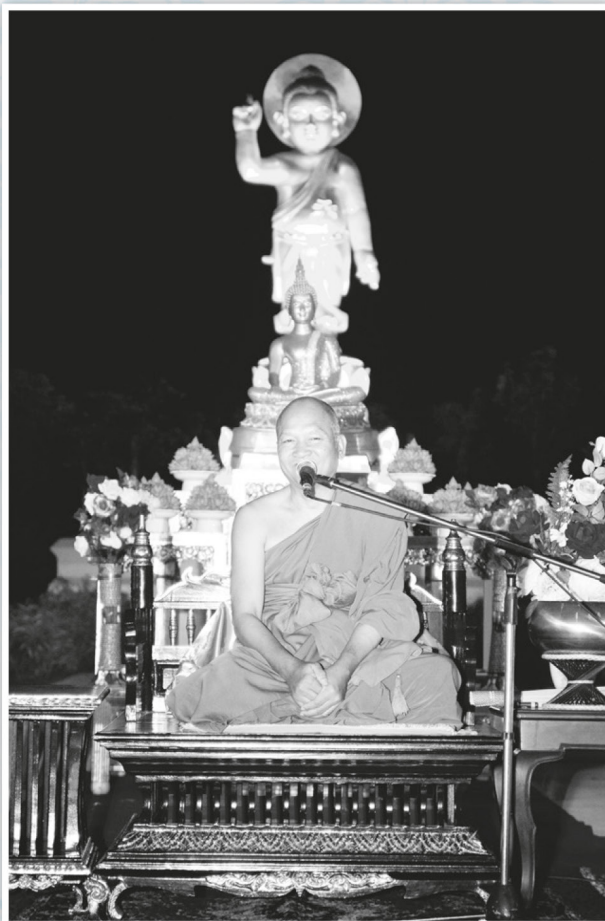
๘. วิหารพระครูวิมลสมณวัตร

แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี จาก <https://th.wikipedia.org>

ธรรมะ จาก... หลวงปู่เจ้าคุณฯ

ขอเจริญศรัทธาสาธุชน ทุกผู้ทุกคน ทุกวันนี้อะไรก็เปลี่ยนแปลง เราทุกคนต้องยอมรับกับการเปลี่ยนแปลง หลวงพ่อไปมาหลายที่หลายแห่งก็พบกับการเปลี่ยนแปลง เช่น ที่ปากคลองตลาด หลวงพ่อเดินปากคลองตลาดมา ๒๐ กว่าปี สมัยก่อนคนแน่นแออัด แต่ทุกวันนี้ปากคลองตลาดเปลี่ยนไป แม้ค้าขายไปเยอะ ตลาดก็เปลี่ยนไปตลาดใหม่ๆ เกิดขึ้น วิถีชีวิตของคนไทยที่เปลี่ยนไปตอนเย็นหลังเลิกงาน

ก็หาเวลามาเดินจับจ่ายใช้สอยซื้อสินค้าโดยเฉพาะของกินแน่นอนว่าพวกเราทุกคนอยากจะกินของอร่อยๆ ญาติโยมทั้งหลายต้องทำความเข้าใจว่าชีวิตปกติเราเป็นแบบนี้เป็นไปกับการเปลี่ยนแปลงเราทั้งหลายต้องปรับตัว การปรับตัวเป็นเรื่องจำเป็นการอยู่การกิน การทำงาน การเดินทางทุกอย่างเปลี่ยนไปแต่สิ่งที่ไม่เปลี่ยนคือคนเรา ยังมีกิเลส ความโลภ ความโกรธ ความหลงอยู่ในใจ เหตุของความทุกข์ เหตุของปัญหาต่างๆเกิดในที่เดียวกันคือที่ใจของเรา ใจที่ถูกปรุงแต่งไปด้วยกิเลสตัณหาต่างๆที่แต่ละคนต้องมามีอยู่และมีต่อไปชาติหน้าภพหน้าก็ยังต้องมีต่อไปแต่ถ้าเรามองอย่างมีสติ ญาติโยมลองมองย้อนกลับไป ห้าสิบหกสิบปีที่ผ่านมา ชีวิตปุ่ยาตาหวดก็ดำเนินชีวิตไม่เป็นแบบปัจจุบันนี้ จังๆเราก็กินข้าวกันอยู่แต่อาหารก็จะเปลี่ยนรูปแบบไป เปลี่ยนรูปร่างหน้าตาเปลี่ยนรสชาติไปบ้างให้ดูน่ารับประทานน่าซื้อ สมัยก่อนเราก็ไม่เคยคิดว่าอะไรจะเปลี่ยนไปแบบนี้ ยกตัวอย่างเช่น ตอนเราเด็กๆเราคงไม่เคยเห็นใครทำผมสีทอง สีเขียว สีส้ม ถ้าเราเห็นเราคงแปลกใจ แต่ถ้าเรามองดูคุณยายคุณย่า ปัญหาของเส้นผมของผู้สูงอายุก็คือผมหงอกหมายถึงผมที่เปลี่ยนจากสีดำเป็นสีขาว แต่ก็ไม่ใช่ปัญหาใหญ่เพราะคุณยายคุณย่าเรามีวิธีที่จะทำให้ผมดำคือใช้มะเกลือหรืออะไรสักอย่างหลวงพ่อก็ไม่แน่ใจ สมัยนี้ง่ายมากเลยอยากจะย้อมผมสีอะไรก็ได้หมดไม่ยุ่งยาก แต่ก็ยุ่งยากตรงที่เราต้องมาเลือกว่าจะเอาผมทรงไหนดีสีไหนดี จึงต่างกับสมัยก่อนลองนึกถึงทรงผมของคนสมัยก่อนดูว่าทรงผมเขาก็ไม่ได้มีอะไรมากมาย แต่ก่อนก็ไม่มีเครื่องตัดเครื่องไถร์ เครื่องอบผม แต่พอมาถึงยุคสมัยสามสิบสี่สิบ

ปีที่ผ่านมาเราก็จะเห็นว่าคนที่ไปทำผมมาเหมือนมีโอ่งมาครอบหัวแต่ก็ต้องเป็นคนที่มีเวลา และมีอารมณ์ คนไทยแต่ก่อนเราเป็นคนง่ายๆทำอะไรก็ง่าย กินง่าย แต่งตัวง่าย ทำผมง่ายๆ เครื่องสำอางเครื่องประพินผิว ก็ไม่ยุ่งยากแต่งตัวก็ไม่วุ่นวายเหมือนปัจจุบัน เดียวนี้เรื่องการแต่งตัวก็มีการพัฒนาขึ้นมากคนก็เลือกหาเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับตนเอง พอเลือกเสื้อผ้าแล้วก็ต้องเลือกผม เหมือนดังที่เขาพูดว่า เสื้อผ้า หน้า ผม ทุกอย่างต้องเข้ากัน ซึ่งคนที่เขาสวยงาม แต่งตัวสวยงาม ฟันดี หน้าตาดี มันก็ไม่ยาก แต่คนที่ฟันเสียแล้วหน้าตาเสียแล้วยากที่จะมาแต่งให้สวยเหมือนคนอื่นเขา ดีเหมือนคนอื่นเขามันก็ยากเอาแค่เรื่องความอ้วนอย่างเดียวก็ยากแล้ว ปัจจุบันนี้วิทยาศาสตร์การแพทย์เจริญมากจนสามารถเปลี่ยนแปลงรูปร่างหน้าตาหรือเรียกว่า ศัลยกรรมตามความต้องการได้ คนไม่น้อยเลย ที่ไม่พอใจหน้าตาของตัวเองไปหาหมออยากได้หน้าตาแบบนี้แบบนี้ของเก๋มันเยอะไปตัดออก ของปัจจุบันมันน้อยเต็มเข้าไปทำไปทำมาบางคนก็สวยจริง แต่ไม่มีใครทำให้ฟรี ยิ่งบางคนที่ต้องไปทำถึงต่างประเทศ บางประเทศก็เก่ง ประเทศไทยเราเดี๋ยวนี้ก็เก่งนะ หมอเก่งก็มีจริง บางหมอก็ไม่เก่งแล้วรับทำหรือเรียกว่าหมอเถื่อน ทำมาแล้วก็เฝ้าเสีย ผิดรูปก็มี แต่เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่จะไปสรุปว่าใครถูกใครผิด ใครดีใคร

เลว ที่หลงพอได้ยกขึ้นมากล่าวด้วยเหตุผลว่า คนในปัจจุบันนี้ขาดสติกันมากขึ้น เราไม่รู้จักคำว่า **สมถะ มกน้อย สันโดษ พึงพอใจในสิ่งที่ตนเองมี ตนเองเป็น** ตรงนี้หา ดูได้ยาก เมื่อไม่พึงพอใจในสิ่งที่ตนเองมี ตนเองเป็น ก็จะต้องดิ้นรน เปลี่ยนแปลงตนเองไปตามความเชื่อที่ว่ามันจะดี ตัดอันนั้นออก ดึงอันนี้ หรือฉีดยาตรงนั้นตรงนี้ สิ่งเหล่านี้ที่ทำเพราะทำไปตามความเชื่อ ผลจะออกมาเป็นอย่างไรก็เป็นผลของแต่ละคน บางคนก็ดีสวย แต่บางคนก็ไม่ได้ตั้งใจ แต่นำสงสารคนที่อยากสวยแต่ไปเจอหมอเถื่อน หรือไปเจอคนที่ไม่รู้จริง จึงโดนหลอกทำเสร็จแล้วก็หน้าเน่าหน้าเหี่ยว หน้าเลอะ หลวงพ่อยากจะพูดในมุมที่ว่าคนเราไปใส่ใจเรื่องของร่างกายจนกระทั่งที่ว่า ทำให้เราขาดสติขาดการควบคุม ความคิด ตามจริงแล้วเราควรใช้เวลาไปกับการทำให้ใจเราดี ไม่ใช่ร่างกายดีเพียงอย่างเดียว การที่เราไปผ่า ไปตัดสวย แค่นั้นสุดท้ายเราก็หนีความแก่ความตายไม่พ้น ถ้าเราเข้าใจสิ่งเหล่านี้เราก็คงไม่ต้องไปผ่า ไปตัด **พึงพอใจในสิ่งที่ตนมี ตนเป็นสิ่งที่เราจะใช้เวลากับมันให้มากๆ** ก็คือ การมุ่ง **เจริญสติ** ให้จิตใจเราดีขึ้นใช้เวลากับการเจริญสติให้มากขึ้น เวลาอย่างอื่นก็ควรจะลดลง โดยเฉพาะเรื่องที่เราทำแล้วมันไม่ใช่ประโยชน์ที่แท้จริง ความงามของคนนั้นมันอยู่ที่ใจ คนที่ใจจะงามคือคนที่ใจดี บางทีหน้าตาเราเห็นกันครั้งแรกเราอาจจะมองว่าเขาสวย แต่บางคนดูแล้วก็รู้ว้าขี้เหร่ ไม่ว่าจะผู้หญิงหรือผู้ชาย แต่พอเราเห็นกันไปนานๆอยู่กันไปนานๆ คนที่หน้าตาไม่ดีแต่จิตใจดียังนานๆวัน ก็ยังดูดีขึ้นไปเอง บางคนไฮโซหรือสวยก็มักจะได้แฟนขี้เหร่ สุดท้ายผู้ชายหน้าตาไม่ดีแต่มีคุณงามความดีในตัว ทำให้ผู้อื่นมีความสุข รัก

ใคร่กัน เรื่องแบบนี้มักเกิดกับคนหน้าตาไม่ดี เพราะอะไร เพราะผู้ชายเขารู้ว่าหน้าตาเขาไม่ดีเขาจึงพยายามทำตัวให้ ดีทำให้ให้ดี การที่ทำตัวดีทำให้ดีสุดท้ายเขาก็ดี ได้ผู้หญิง สวยๆ วันนี้จึงอยากเตือนสติญาติโยมให้เราพยายาม เข้าใจคำว่า“สมณะ” ถ้าเราไม่ตระหนักถึงคำว่า สมณะแล้วนั้น ชีวิตเราจะต้องมีความทุกข์มากขึ้น เพราะในยุคสมัยใหม่นั้น เต็มไปด้วยสิ่งสวยงามน่ารัก น่าใคร่ น่าดื่ม น่ากิน ทุกอย่าง ดีหมดแต่เราไม่สามารถซื้อทุกอย่างให้หมดได้ เราควร ประเมินประมาณให้เหมาะสม อนาคตต่อไปการกินการอยู่ ของคนเราก็จะปรับเปลี่ยนไปเราต้องปรับตัวกันต่อไป หาก ใครไม่ปรับตัวก็จะอยู่ยากอยู่ลำบากแต่เชื่อว่าทุกคนมีความ สามารถในการปรับตัวกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการปรับตัว เป็นศาสตร์อย่างหนึ่งของชีวิตของคนเรา อย่าไปยึดติด จนกระทั่งไม่ยอมเปลี่ยนแปลงไม่ปรับปรุงตัวเองก็ไม่ได้ ขอให้เรา ทำตัวแบบเหมาะสมภาษาพระท่านพูดว่า “อย่าโง่งเกินไป อย่าตึงเกินไป”การโง่งการตึงเกินไปมันจะทำให้เราเดือด ร้อน เหมือนคนเราพอเราอายุมากขึ้นมันก็จะเป็นอย่างที่ กกล่าว เส้นเอ็นก็จะตึงไปหมด เดินก็ไม่เหมือนตอนเป็นหนุ่ม เป็นสาว ทุกวันนี้หลวงพ่อบอกเห็นผู้สูงอายุที่ผ่านร้อนผ่านหนาว มาก่อนเรามากมาย พอแก่ก็เดินเหินไม่สะดวก พวกเราทุก คนก็เช่นกันทุกคนจะต้องก้าวเข้าสู่ความแก่ ความตาย ทุก ขณะ ทุกวัน ทุกก้าว ดังนั้นเราจึงต้องมาหาวิธีที่จะทำให้ชีวิต ของเราอยู่ได้อย่างไม่ทุกข์มากเกินไป เมื่อวานหลวงพ่อบอก ได้มีโอกาสไปตรวจสุขภาพหมอนัดทุกสามสัปดาห์เดือน ตรวจเลือด ตรวจระบบทางเดินอาหาร เยี่ยมมากคือตรวจตาหมอจะเอา น้ำยาหยอดขยายม่านตา แสบมากตั้งแต่เข้าตรวจเสร็จ ก็ปวดตกลางคืนก็ยังปวด แต่พอเราคิดไปคิดมา ก็ต้อง ยอมๆเพราะรู้ว่าหมอเขาหวังดี ที่จะตรวจเพื่อหาทางป้องกัน ถ้าตรวจพบตอนแรกๆอาจจะทำให้อาการทุเลาเบาลงหรือ อาจจะป้องกันได้ แล้วหมอก็บอกกับหลวงพ่อบอกว่า เป็นห่วง หลวงพ่อบอกมาก เพราะหมอตรวจพบสารบางอย่างในกระเพาะ อาหาร หมอที่ดูแลหลวงพ่อบอกก็พาไปหาหมออีกท่านหนึ่งเพื่อให้อ่านค่าบางอย่างพอหมอน่านอ่านก็มองหน้าหลวงพ่อบอก เหมือนเชิญชวนให้หลวงพ่อบอกเป็นมะเร็ง หมอบอกว่าค่าตัวนี้ ถ้าคนปกติจะอยู่ที่ประมาณ ๔ กว่าๆ แต่ตอนนี้หลวงพ่อบอกมี ค่านี้อยู่ที่ ๕ กว่าๆ สารนี้จะเป็นสารที่บ่งชี้ว่าหลวงพ่อบอกมี โอกาสที่จะเป็นมะเร็ง บอกทำไมก็ไม่รู้ไม่ได้อยากจะรู้เลย แต่ รู้แล้วมันก็ดี เพราะเราจะได้รู้สาเหตุว่าสารตัวนี้มาจากไหน

เราจะได้ระมัดระวัง หลวงพ่อบอกว่าสิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร ญาติโยมลองคิดว่ามีญาติโยมนำอาหารมาถวายหลวง พ่อบอกเป็นสิบๆอย่างหลวงพ่อบอกก็ต้องฉันอย่างน้อยก็อย่างละคำ กระเพาะอาหารก็คงงงว่ามีอาหารเข้ามาเรื่อยๆจะทำ อย่างไรจะย่อยอะไรดี มันเหมือนขุลงมุน อยู่ในกระเพาะ อาหาร หลวงพ่อบอกก็เลยมาเข้าใจว่าชีวิตของเราบางทีก็เลือก ไม่ได้แต่หลวงพ่อบอกไม่ได้กลัวมะเร็งเลยนะ เพียงแค่มีสารบ่ง ชี้ว่ามีโอกาสเป็นมะเร็งแต่คงอีกไกล ค่าสารตัวนั้นต้องมีค่า ลิบกว่าถึงแสดงว่าเป็นมะเร็ง เล่าให้ญาติโยมฟังเพื่อให้ญาติ โยม เข้าใจว่าเราทุกคนอะไรที่มันเกินไปทำไปซ้ำแล้วซ้ำเล่า ครั้งแล้วครั้งเล่า จะเกิดขึ้นและมาแสดงผลโดยที่เราไม่รู้ตัว แต่ถ้าหากเรารู้ก่อนแล้วเราต้องรีบปรับตัว หลวงพ่อบอกนี้ ก็รู้แล้วและเริ่มวางแผนจะหยุดอะไร ลดอะไร กาแฟวันละ ๔-๕ แก้ว เดียวนี้ต้องมาปรับแล้ว อยากเล่าให้ญาติโยมฟัง ว่าอย่าปล่อยปละละเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกกำลังกาย

กาย อย่าปล่อยให้ชีวิตวันๆเป็นไปโดยที่เราไม่ได้ออกกำลัง
กาย นั่งอย่างเดียวน ยืนอย่างเดียวน นอนอย่างเดียวน อะไร
หนักๆไม่ควร ต้องมีการออกกำลังกายยืดเส้นยืดสาย ไม่เช่น
นั้นพอแก่แล้วจะเดินหลังค่อม เดินตะกุกตะกัก เหมือน
นกเพนกวิน การบริหารร่างกายก็ต้องทำ แต่ที่สำคัญกว่า
คือยึดถือสิ่งที่พุทธองค์ท่านสอน คือการเป็นผู้รู้จักประมาณ
ในตน เช่นการบริโภคนั้นสำคัญมากเลยญาติโยมเราเห็น
ของอร่อยเรามีสิทธิที่จะซื้อสิทธิที่จะกินอย่างไรเท่าไรก็ได้
แต่ที่เราจะต้องไม่ลืมไปว่า กินเยอะกินมากไปนั้นก็จะเกิด
โทษ ทำให้เกิดปัญหาซ่อนเข้ามา กินมากไปปวดท้องอาหาร
ไม่ย่อยก็ลำบาก บางที่ท้องเสีย พุทธองค์ท่านสอนให้เรารู้จัก

การพอประมาณตน จะกินจะเคี้ยวก็ขอให้มีสติ บริโภคมาก
ไปก็เป็นทุกข์น้อยไปก็เป็นทุกข์ มัดตัญญูตา จะ ภัตตสังฆการ
เป็นผู้รู้จักประมาณตนในการบริโภคเป็นสิ่งที่พุทธองค์ท่าน
สอน หลวงพ่อก็รู้จักประมาณตนแต่บางทีก็ควบคุมไม่ได้
เพราะญาติโยมนำอาหารมาถวายมากมายก็ต้องฉันทอย่างละ
คำสองคำ มันก็เลยทำให้เกิดปัญหาที่แก้ยาก ญาติโยมยัง
แก้ได้ เพราะญาติโยมเลือกได้แต่หลวงพ่อก็เลือกไม่ได้ ดังนั้น
ญาติโยมมีโอกาที่จะเลือกก็ขอให้เลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้กับตัว
เอง หลวงพ่อไปโรงพยาบาลมากก็พบแต่คนแก่ คนมีอายุ ที่
มาโรงพยาบาลบางคนก็ให้ลูกให้หลานพามา บางคนก็มาคู่
สามีภรรยาอายุมากทั้งคู่เจ็ดสิบกว่าเจ็ดสิบเก้ามาโรงพยาบาล
ก็น่ารักดี แก่ก็แก่ด้วยกันดูแลซึ่งกันและกัน ไม่สบายก็พา
กันไปโรงพยาบาล รักกันเข้าใจกันดูแลกันจนวันสุดท้ายของ
ลมหายใจ หลวงพ่อก็ว่าเป็นสิ่งดีสำหรับชีวิตของคนเรา
อย่างหนึ่ง แต่หลายคนก็ตายอย่างไม่มีใคร ตายอย่างโดด
เดี่ยวเดียวตายอย่างไม่มีใครรู้ไม่มีใครเห็น แต่ถ้าหากว่า
เราอยากตายอย่างสงบตายอย่างมีความสุขไม่ทุรนทุราย
อันนี้เรื่องยากที่สุดเรื่องหนึ่ง ถ้าเราอยากตายอย่างมีความสุข
แน่นอนว่าเราต้องปฏิบัติธรรมใช้ธรรมะทำให้เราสงบ

แหล่งที่มา : VDO กิจกรรมธรรมะข้างถนน จาก
facebook วัดพระบาทน้ำพุ

พระธรรมนำสุข

"โลกนำธรรมหนูน"

ขอนอบน้อมแด่องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้แล้วเองโดยชอบ

ลาก ยศ สุข คำสรรเสริญ คุณจะเป็นความปรารถนา ของมนุษย์ส่วนใหญ่ในโลกนี้ ที่ถือกำเนิดเกิดขึ้นมาแล้วก็ไม่ต้องมีใครมาบอกมาสอน และไม่มีเครื่องมือใดๆ ในโลกนี้ที่จะสามารถวัดปริมาณความปรารถนาในสิ่งเหล่านี้ได้ ว่าควรจะมีมากน้อยเพียงไร ความปรารถนาใน ลาก ยศ สุข คำสรรเสริญ ของมนุษย์นี้ สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับตนเอง สังคม คนรอบข้าง ประเทศชาติ ตลอดจนโลกนี้ ไปในทิศทางของความเจริญ ความดีงามก็ได้ หรือสร้างความพินาศย่อยยับก็ได้ ประวัติศาสตร์ของโลกมีการบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ไว้มากมาย ให้ได้ศึกษากัน

องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงเรียกสิ่งเหล่านี้ว่า “โลกธรรม” มี ๘ ประการ ทรงแสดงถึงความเจริญ และความเสื่อมของสิ่งที่มีมนุษย์หลงใหลปรารถนาอยู่ ว่าการได้มาด้วยความสูญเสีย (เสื่อม) เป็นของคู่กัน เป็นการเตือนสติมิให้หลงใหลไปกับสิ่งที่ได้มา จนประมาทขาดสติ หรือ มุ่งแสวงหาจนไม่คำนึงถึง ความถูกต้องจนนำไปสู่ความเดือดร้อนนานับประการ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นในที่สุด

ความปรารถนาต่อสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ความผิดเป็นเรื่องธรรมดา ของปุถุชนทั่วไป แต่จะเป็นอันตรายถ้าขาดธรรมะมาเป็นเครื่องหนุนนำชีวิต ให้มีความพอดี พอเพียง มีความมั่นคงไม่ตั้งตนไว้ในที่อันประมาท ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นธรรมะที่ต้องให้มีอยู่เป็นธรรมะประจำจิตใจ ของตนอยู่เสมอ

ศีล จะเป็นเครื่องกันมิให้ประกอบกรรมทำความชั่ว

สมาธิ จะทำให้จิตใจมีความมั่นคงต่อสิ่งยั่วชวน ไม่หวั่นไหว

ปัญญา เป็นเครื่องพิจารณาถึงความควรไม่ควรในสิ่งที่ตนปรารถนา

**“อยู่กับโลกโลกนำมีธรรมหนุน ให้อบอุ่นกายใจไม่หมองเศร้า
ย่อมช่วยให้ตั้งตนไว้ในที่ดี ไร้ราตรีให้เดือดร้อนนอนสบาย”**

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย ปกป้องคุ้มครองให้ท่านผู้ที่ได้อ่านบทความนี้ จงปราศจากอุปัทวันตรายทั้งหลาย ทั้งปวง ถึงความสุข ความเจริญ สมควรแก่ฐานะ เทอญ

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สิลกุลโต

รองประธานมูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดเขาล้างพัฒนา

๒๙ กันยายน ๒๕๖๑

ครั้งหนึ่งในชีวิต ที่คุณจะมีโอกาส
ได้ร่วมจรรโลงพุทธศาสนา

เรียนเชิญท่านผู้มีจิตศรัทธา เป็นส่วนหนึ่งในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยการร่วมสมทบทุนจองโฉนดที่ดิน เพื่อสร้างพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ และสังเขวนียสถาน ๔ ตำบล ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

ตารางวาระ ๔๔๔ บาท

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

โขนที่ขึ้น

เป็นหนังสือสำนักงานเลขาธิการราชบัณฑิตยสถาน
 มุ่งส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม
 ราชบัณฑิตยสถาน

ตำแหน่งที่ขึ้น

ระหว่าง.....

เลขที่.....

ตำบล อำเภอ จังหวัด.....

โขนที่ขึ้น

เลขที่.....

อำเภอ จังหวัด.....

โดย.....

สัญญาบัตร.....

บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ตำบล.....

อำเภอ.....

จังหวัด.....

คู่มือการขึ้นทะเบียนโขนที่ขึ้น

รูปแบบที่ ๑ ตาราง

รูปแผนที่

ด้วย ณ วันที่ ๙ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๒๕
 ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย จงดลบันดาลให้ท่านประสบความสำเร็จในกิจการงาน
 เจริญรุ่งเรืองด้วยคุณพระศรีรัตนตรัยเทอญ

(ลายเซ็น)

ศาสตราจารย์ ดร.
 ธีระวัฒน์ ธีระวัฒน์
 ธีระวัฒน์ ธีระวัฒน์

(ลายเซ็น)

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
 องค์อุปราชราชบัณฑิตยสถาน
 ธีระวัฒน์ ธีระวัฒน์

ติดต่อแจ้งความจำนงค์สั่งจองที่ดิน
๐๓๖-๗๗๑๓๐๐

ขอเชิญ

ร่วมเป็นเจ้าภาพหล่อพระ ๘๙ ปางพระที่มีเพียง ๒ องค์ในโลก
ประดิษฐานในอาคารพุทธธรรม ๑ องค์
อยู่กับเจ้าภาพที่ร่วมหล่อ ๑ องค์
ซึ่งอยู่ภายใต้การดำเนินงานของศิลปินแห่งชาติ
ศาสตราจารย์ปรีชา เถาทอง
ขนาดพระหน้าตัก ๓๒ นิ้ว (เท่ากับองค์จริง)

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

☎ ๐๓๖-๗๗๑-๓๐๐, ๐๙-๔๓๕๑-๘๒๖๐, ๐๘-๓๐๖๕-๕๓๕๗

✉ sps.lopburi@gmail.com

📞 sps111

📘 Sungwayshaneepุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

🌐 www.srisuvarnabhumibuddhist.com